

Het familiebedrijf Heym, door Friedrich Wilhelm Heym opgericht in 1865, was in Suhl gevestigd. Van 1949 tot 1990 maakte de stad deel uit van de communistische DDR. Suhl ligt aan de rand van het Thüringerwald en staat bekend om zijn bodemschaten. IJzer, koper, zilver, steenkool en zout zijn slechts voorbeelden van wat er allemaal in Suhl gevonden wordt. Vanwege het ijzer en het hout zaten er vroeger meer wapenfabrikanten. IJzer om staal van te maken, hout om te stoken. Kort na het einde van de tweede wereldoorlog vertrokken fabrikanten zoals Sauer, Weihrauch, Krieghof en Heym weg uit de DDR. Na de val van de muur keerde Heym als enige terug in de regio: Römhild werd hun nieuwe thuisbasis. In 1998 kocht Thomas Wolkman uit Erfurt het in financiële nood verkerende bedrijf. Twintig jaar later is Heym weer het bedrijf wat het al 150 jaar was: kwaliteit door traditionele ambacht en vakmanschap.

Familiebedrijf Heym In de spotlight

Huub Vaessen (1968) heeft in Blerick een winkel en groothandel in wapens. En sinds 2016 is hij importeur voor Heym. Dat kwam doordat een klant interesse had in een Heym. Vaessen benaderde de fabriek en zo is het gekomen. Ging dat zo eenvoudig als het lijkt? Eigenlijk wel. Heym is een wapenfabrikant die al ruim 150 jaar bestaat. Dat ze het zo lang hebben volgehouden komt omdat ze geen concessies doen aan de kwaliteit; met daarnaast extreem veel aandacht voor details. Zo is er ook naar Vaessen gekeken. En omdat alles klopte mag hij dat prachtige merk in Nederland vertegenwoordigen.

De adviseur

Klanten kopen bij Vaessen vanwege zijn service en persoonlijke aandacht. Hij helpt jagers bij het maken van keuzes, zodat ze kopen waar ze wat aan hebben; niet wat hij zelf het liefst verkoopt. Naast geweren, buksen en handvuurwapens verkoopt Vaessen alle toebehoren en onderhoudsmiddelen. Sinds begin dit jaar heeft hij toestemming van Justitie om zijn erkenning uit te breiden met geluiddempers.

De jager

Vaessen was meubelmaker maar moest zich vanwege een ernstig motorongeluk omscholen. Zijn keuze voor het vak van geweermaker was logisch. Het paste bij zijn fijne motoriek, zijn focus op details en bij zijn passie: de jacht. Vaessen volgde een opleiding, liep stage en begon voor zichzelf. Hij heeft een jachtveld in Nederland en heeft jaren in Nordrhein-Westfalen gejaagd. Hij jaagt het liefst op reeën omdat het zulk mooi wild is, maar vooral omdat het lekker is. Vaessen ontweidt, slacht,

portioneert, vacumeert en bereidt het wild zelf. Een schoolvoorbeeld van schot tot bord.

De buks

Hij jaagt vanzelfsprekend met een Heym, een SR 21, kaliber .308. Met een Swarovski richtkijker Z8i 2.3-18x56 PL, zonder ballistische toren. Vaessen schiet eigenlijk nooit verder dan 150 meter. Omdat de omstandigheden daar nooit naar zijn. In de polder op 300 meter schieten is wat Vaessen betreft onverantwoord; ondanks dat hij een uitstekende lange-afstand-schutter is. Want er is meestal geen kogelvang meer en het is vaak moeilijk in te schatten wat er zich achter het doel bevindt.

Trefenergie

Wat zijn beslissing om niet op grote afstand te schieten ook heeft beïnvloed is de resterende trefenergie. Wanneer de trefenergie op 100 meter het nulpunt (100%) is, dan heeft de kogel op 200 meter nog circa 80% en op 300 meter 60% of minder over. Neem nou als voorbeeld de Geco .223 Rem. Express 56 grain. Die patroon voldoet ruim aan de wettelijke eis om op een ree te mogen schieten: 980 Joules trefenergie op 100 meter. De Geco heeft namelijk op 100 meter een trefenergie van 1240 J. Maar op 200 meter zakt de trefenergie al naar 850 J en op 300 meter is dat nog maar een schamele 564 J. De kans op ziekschieten is groot. En op zo'n afstand spelen weersinvloeden een steeds grotere rol. Daarnaast hebben richt- en trekfouten op zo'n afstand een veel groter effect dan dichterbij. Voor Vaessen allemaal redenen om niet op grote afstand op wild te schieten.

Compensatoren

Vaessen draagt altijd gehoorbescherming omdat hij op zijn buks een compensator heeft. Dat is een op de loop geschroefde verlening van een paar centimeter lang. Bedoeld om de gassen die bij het schieten vrijkomen, gericht af te voeren door de gaatjes in de boven- en zijkanten. Er is niet méér geluid maar het wordt richting de schutter verplaatst waardoor gehoorbescherming echt noodzakelijk is. Het bijzondere van een goede compensator is dat de terugslag met 40% (of meer) afneemt. Ook de opslag wordt duidelijk verminderd waardoor de schutter beter 'door het schot' heen kan kijken. Hij ziet dan beter wat het dier doet. Compensatoren zijn bij de Nederlandse jager nog niet zo in gebruik; bij sportschutters wel. Muzzle break en mondingsrem zijn andere benamingen voor een compensator.

Dempers

Waar een compensator de knal(len) niet dempt, doen geluiddempers dat wel. Ze nemen het echter niet volledig weg. Het resultaat is wel voldoende om, indien noodzakelijk, in de buurt van de bebouwde kom te schieten. Het zorgt voor veel minder onrust voor de omwonenden. Een mondingsknaldemper, zoals de Duitsers hem noemen, heeft niet hetzelfde effect als een compensator. De terugslag wordt nauwelijks verminderd. Hoofdzakelijk de knal van het kruit wordt gedempt. De knal van de kogel die door de geluidsbarrière (sonic boom) gaat blijft, maar wordt wel gereduceerd. Alles bij elkaar wordt het geluid gehalveerd; soms nog wel meer. De ervaring van iemand die met een .222 en een demper schiet: 'Het gaat richting klein kaliber.'

De kans dat bij het schieten van een ree de rest van de sprong afspringt, die blijft. Maar ga je naar een volgend veld, 100 meter verderop, dan is de kans groot dat het daar aanwezige wild geen notie heeft genomen van het schot en nog steeds zichtbaar is. Alles bij elkaar geeft het iets meer rust in de omgeving en kun je eventueel (liever niet) zonder gehoor scherming schieten.

Een demper kost tussen € 400 en € 800. Op de meeste buksen kan draad gemaakt worden voor een demper. Maar het hangt een beetje af van de viziering. Is de korrel een opgelaste verdikking, dan kan het lastig worden. Bij een Bergstutzen loopt het voorhout door waardoor er geen plaats is voor draad voor een demper. Een demper kan worden aangeschaft als je de juiste papieren hebt. Een boswachter of een boa zal de ontheffing wel krijgen; particulieren voorlopig nog heel zelden. Heb je jacht in bijvoorbeeld Beieren waar dempers zijn toegestaan, dan moet je met Bijzondere wetten overleggen. Het bezitten van een demper is een overtreding. Het op een geweer hebben van een demper is een misdrijf. De demper wordt op je akte of verlof gemeld.

Productieproces van de loop

In het magazijn van Heym liggen pallets vol met rondstaal. Daar wordt een gat in geboord met een nauwkeurigheid van 1 duizendste millimeter. Daarna wordt in de loop een doorn geschoven waarna het staal verdicht (gehamerd) wordt. De lopen worden koud gehamerd gesmeed rondom de doorn. De doorn maakt tevens de trekken en velden. Zo ontstaat een homogeen geheel. Ondanks dat er koud gehamerd wordt, weliswaar met een druk van 120 ton, ontstaat er warmte in het staal waardoor er afwijkingen op kunnen treden. De loop wordt nadien optisch gecontroleerd. Volgens Heym kan de mens het beter dan een laser omdat het ook om de afstanden tussen de trekken en de velden gaat en om een eventuele kromming of verkleuring. Een medewerker, die al dertig jaar bij Heym werkt, controleert alle lopen en kan ze, indien nodig, met een speciale machine handmatig bijbuigen.

Waarom een Heym

Er zijn vele redenen om een Heym te kopen: kwaliteit, uiterlijk, mechaniek, de logische en organische bediening. Maar met name het veiligheidssysteem van de SR30 in combinatie met de straight pull van de grendel/afsluiter verdient wel de meeste aandacht. Door de grendel horizontaal naar achteren te trekken

en weer naar voren te duwen komt er een patroon in de kamer. Door de grendel met wat meer kracht voorwaarts door te drukken, wordt het mechaniek gespannen en kan de trekker worden overgehaald om te schieten. Het meest veilige is uiteraard wanneer er geen patroon in de kamer zit en de grendel dicht is. Zit er toch een patroon in de kamer, dan is het wapen nog niet op spanning. Door een veiligheidspal aan de achterkant van de grendel te verschuiven kan de grendel niet naar voren worden gedrukt en komt het wapen niet op spanning. Tijdens het bersen kun je dus volkomen veilig een patroon in kamer hebben. Om te schieten moet eerst de veiligheidspal worden verschoven, dan moet de grendel naar voren worden gedrukt om het wapen op spanning te brengen. Vervolgens kan de trekker worden overgehaald om te schieten. Een vernuftig systeem.

De kolf

Werd voorheen veel Amerikaans notenhout gebruikt, tegenwoordig is het vooral Turks notenhout van zo'n 400-500 jaar oud. Het hout wordt gedroogd en pas bij een vochtigheidspercentage van 12% verwerkt. De gemiddelde droogtijd bij Heym is 15 jaar. Na het kappen droogt het buiten 7 jaar, daarna gaat het 4 jaar een schuur in om daarna 3-4 jaar de klimaatkamer van Heym in te gaan. Op de blokken staat steeds het percentage vocht geschreven. Kunststof wordt door Heym niet gebruikt. De weekmakers in kunststof raken op termijn uitgewerkt en verdampen; het kunststof wordt dan broos en breekbaar. Daardoor is het voor Heym te onbetrouwbaar om te gebruiken voor hun geweren. (Noot redactie: in het verleden heeft Heym wel kunststof kolven gebruikt maar zij zijn daarvan teruggekomen vanwege de onbetrouwbaarheid van kunststof op de lange termijn.)

Wapenonderhoud

Vaessen adviseert om voor regulier onderhoud van de loop geen bore snake (koord) te gebruiken. Tijdens de jacht vuil uit de loop halen of eventueel de loop droog maken, daarvoor voldoet zo'n koord prima. Voor het echte onderhoud aan een hagelgeweer heb je een dikke (houten) stok en stevig keukenpapier nodig. Wikkel het keukenpapier om de stok en spuit er bijvoorbeeld Brunox Turbo-Spray op. Duw de prop door de loop en herhaal dat een paar keer. Daarna de loop met keukenpapier goed droog maken. Voor een kogelbuks geldt eigenlijk hetzelfde. Volgens Vaessen werkt een pompstok met aan het einde een gleufje om een doekje door te doen, het beste. Doe eerst wat wapenolie (bijv. Brunox) op het doekje, haal dat door de loop en laat het even intrekken zodat kruitresten en metalen zoals koper gemakkelijk verwijderd kunnen worden. Met de katoenen propjes van VFG is het schoonmaakresultaat meestal wat minder want de velden (hoger gelegen) worden wel schoon maar de trekken (lager gelegen) vaak niet.

Fabels

Wanneer het gaat over (te) warm geschoten geweerlopen gaan er veel fabels de rondte. Verhalen dat bij het derde of het vierde schot de inslag niet eens meer op de kaart te vinden is, berusten voor wat betreft Heym op louter onzin. Zeker als het gaat om bock-dubbel-buksen. De dbd wordt veel verkocht aan Amerikaanse jagers voor het grote wild in Afrika. Een test op de ondergrondse schietbaan van Heym toont hun gelijk aan. Vier verschillende schutters (waaronder ikzelf) die in het totaal acht keer schieten laat twee groepjes zien: vier schoten van de bovenste loop aan de bovenzijde van het hart. In een groepje ter grootte van een twee Euromunt. En vier schoten in eenzelfde groepje iets aan de onderzijde van het hart. Keurige groepjes, steeds geschoten met een tussenpose van zeven seconden. De lopen waren flink warm maar presteerden desondanks uitermate goed. Bij snel achterelkaar schieten zou het resultaat nog beter zijn geweest. Iedere buks, of het nou om een enkelloops of meervoudige lopen gaat, ze worden allemaal eerst uitvoerig getest voordat ze de fabriek uit gaan. Als extra service heeft Heym dat de buks kan worden ingeschoten op de munitiekeuze van de klant. 🐾

